

MEDLEMSBLAD FOR RYFYLKE LODGE 8 - 023

SONS OF NORWAY DISTRIKT 8

Vårt organisasjonsnummer: **988997382**
Ved bruk av Grasrotandelen må organisasjonsnummer oppgis

Bank - Hjelmeland Sparebank: Konto 3353 22 23259

AUGUST 2015 – Årgang 18 (stiftet 1997)

SONS OF NORWAY ble stiftet i Minnesota i 1895, og fikk Norge som distrikt nr. 8 i 1982. Foreningen har i dag over 390 lokalforeninger/lodger i USA (D1-D6), Canada (D7+D4) og Norge D8. Medlemstallet totalt er 59300. I Norge er det 16 lokale lodger i drift, med et samlet medlemstall på ca. 1300. Vårt fremste mål er å opprettholde kontakten med det norske Amerika, og arbeide for å sikre/dokumentere emigrasjons-historien som en viktig del av vår nyere norske historie. Det er i dag like mange norskættede i USA som det er nordmenn i Norge. Fra «alle» bygder og byer i Norge reiste folk til Amerika i tiden 1825 – 1925.

Sons of Norway's Hjemmesider:

www.sonsofnorway.com
www.sonsofnorway8.com/

PRESIDENTEN HAR ORDET

Gode medlemmer i Ryfylke Lodge.

Juli er snart slutt utan at me har sett mykje til sommaren!

Båtturen til Borgøy vart vellukka. Turen vart bortimot fullteikna av folk utanom medlemmer i Ryfylke Lodge som hadde høyrte om turen. Været var bra, men litt kaldt. Det, kombinert med vind gjorde at Kvitsøy vart kuttet ut og erstatta med spasertur på Bjergøy for dei som ville det, og "omvising" i Fisterøyane. Ein flott tur både for dei som er kjent i området og andre.

Neste møtepunkt for Ryfylke Lodge vert i Vigatunet.

Vigatunet er ein del av Ryfylkemuseet sine samlingar. Det er eit av dei best bevarte gardstun av eldre dato og er og i dag del av ein "genbank" for eldre frukttre som ein i samarbeid med Universitetet på Ås, prøver å ta vare på. Deler av anlegget der har nyleg vorte restaurert. Trygve Brandal vert med oss og fortel om Vigatunet og restaureringsarbeidet.

For eigen del går turen nå nordover, først til Trøndelag, sidan med bil vidare til Kirkenes og Hurtigruta heim. Me reknar med å vera tilbake 17. – 18. august.

Ha ein fortsatt god sommar!

Sigbjørn

INNHALD:

Presidenten har ordet	1
Styret	2
Annonser	2, 4 og 8
Kort referat fra båttur	3
Etterkom. av O. O. Ritland	4,5 og 6
Gratulasjoner	5
Innsendt fra Odd H. (1)	6
Aktivitetskalender rev. 7	6
Tilbakeblikk på...	6
Innsendt fra Odd H. (2)	7
Klipp	7
Velkommen til medlemsmøte	8

**VÅRE ANNONSØRER STØTTER OSS –
DU BØR ETTERSØRRE DERES TJENESTER**

Styret for Ryfylke Lodge 2015

President
Sigbjørn Schmidt
4137 Årdal i Ryfylke
s.schmidt@online.no
Tlf. 51752446 / 95267992

Visepresident

Sekretær
Jens Inge Børkja
Børkja
4130 Hjelmeland
jens.borkja@inbox.com
Tlf. 45228963

Kasserer
Ingrid Engedal
Ekornvegen 3
4100 Jørpeland
ingrid.engedal@lyse.net
Tlf. 90183024

Aktivitetsleder
Marshall / Matr.forv.

Redaktør
Kåre Abrahamsen
Varhaugvegen 9
4120 Tau
ksa@lyse.net
Tlf. 51746215 / 98476287

Rådgiver
John Harry Hevrøy
Fjellsv. 11B
4100 Jørpeland
johhevro@online.no
Tlf. 51747761 / 90825915

Redaksjonskomité
Anna Børkja
Børkja
4130 Hjelmeland
anna.borkja@bluezone.no
Tlf. 47900331

og
Odd Harald Olsen
4130 Hjelmeland
o-haral@online.no
Tlf. 51750512 / 90751907

POST:
Ryfylke Lodge 8-023
Sigbjørn Schmidt
4137 Årdal i Ryfylke

MØTETIDER:
Normalt 2. onsdag hver måned
Sted ???....(kunngjøres i bladet)

Link til medl.bladet:
Strand Hist. og Ættesogelag:
<http://www.strandhistorie.no/>

**ULLESTAD OG JANSEN
TRANSPORT AS**
VIKANESSET SØR - 4130 HJELMELAND
TLF 51 75 00 55 - FAX 51 75 00 46

Jansen Betong a.s.
4130 Hjelmeland
Tlf. 51 75 22 61 / 909 21 446
Fax. 51 75 01 59
Betongarbeid - Naturstein - Fliser

**STRAND
Autosalg**
Alt innen nyere biler
Bergtun 1
4120 Tau
Tlf.: 51749500
www.strandautosalg.no

STØPESAND, PUKK OG GRUS
Henter du ved våre sandtak i Jøsenfjord eller Årdal

Er det noe du lurer på?
Ta kontakt med vår avdeling i Årdal:
51 75 42 00 / 51 75 42 01

NORSTONE
HEIDELBERGCEMENT Group
www.norstone.no

**STRAND
BYGG AS**
Nordmarka - 4120 Tau
Telefon 51 74 36 00 - 920 79 310 - 11-12

Velkommen til

TAU PIZZAKAFÉ
PIZZA - KERAB - SALAT - HAMBURGER - BAGUETTE
Åpningstider: onsdag (10-23) / søndag (12-23)

TAU PIZZA KAFÉ
Ryfylkeveien 1986
4120 TAU.
Tlf.: 51 74 67 16

OAK
Årdal Landbruk

Verksted - Traktorer,
redskaper, motorsager
m.m.

Åpningstider:
Mand-fred 08-16, lørdag 10-13
Telefon 51 75 26 40

SKAL DU TIL USA?

Kontakt
Sons of Norway hovedsamarbeidspartner
for våre gunstige avtalepriser:

USA EXPERTEN
OK REISER
Elveveien 21, 4480 Kvinesdal
Tlf. 36362204, Faks 36361603
www.usaexperten.no

Flybillletter - Hotell - Leiebiler
Tlf + 47 38 35 02 04 -
www.usaexperten.no
epost: firmapost@usaexperten.no

Sterling White Halibut AS
Hundsnes, NO-4130 Hjelmeland
Norway

Tel.: +47 21 56 23 00
Fax: +47 21 56 22 01

www.marineharvest.com
www.sterlingwhitehalibut.com

Hjelmeland Sparebank
ryfylkebanken

Stikk innom og ta en prat med oss om:

- Bank og Forsikring
- Sparing og Lån
- Leasing
- M.m.

Hovedkontor: 4130 Hjelmeland
Telefon sentralbord: 51 75 44 00
Salgskontor Jørpeland – Oldeidegården
4100 Jørpeland
Telefon sentralbord: 51 74 55 50
Åpningstid: 09:00-15:00 man-fre

Kort referat fra BÅTTUR med Helgøy Skyssebåt – søn. 14. juni 2015

Ref.: Kåre S. Abrahamsen

Styret inviterte også i år til et "Fjordcruise" i Ryfylke med Helgøy Skyssebåt AS. Allerede i april stod annonsen i medlemsbladet.

Tanken vår var først å besøke Borgøy med spisestedet "BorgøySjøhus" og så gå en tur rundt omkring. Men før dette var endelig bestemt, fikk vi vite at stedet var stengt. På <https://www.facebook.com/BorgoySjohus> kunne vi lese: "Vi bestemte oss i fjor høst for å legge ned på grunn av sviktende helse. Vi har jobbet med å gi andre muligheten til å overta anlegget på Borgøy, men har enda ikke funnet kjøpere og drivere til plassen. Det ser derfor ut til at det ikke blir åpent på Borgøy i sommer".

Det var det. Jens Inge måtte "hive seg rundt", og heldigvis kunne de ta imot oss hos "Sjernerøy Maritim". Etterpå var opplegget å ta turen ut til Kvitsøy med mulighet for en spasertur der og.

Allerede søndag morgen da vi tok ut fra Fiskå, var været ikke så bra, så vi var nysgjerrige på hva skipper Jon Arne ville si til å ta ut til Kvitsøy.

Borgøy i Tysvær kommune.

Fra Fiskå dro vi som sagt først til Borgøy og la til ved kaien til Borgøy Sjøhus for å gå en løype rundt en del hytter og hus i nærheten. Det var slått opp informasjonsskilter om hva vi så, bl.a. kunne vi lese info om et sted der befolkningen tok ut torv i "gamle dager", noe vi kunne forstå ut i fra røtter og rester som lå igjen, f.eks. på "Stølsmyra".

STØLSMYRA

Dei trolske rotene me ser i myra i dag er grave ut frå si urgamle skoggrav under torvopptaket. Mange av dei største rotene frå tidlegare skog måtte ofte fyrst sagast i stykke og det øvste jordlaget fjernast for dei fekk skore ut sjolve torva. Opptaket skjedde på våren, slik at ein hadde sommaren til å få ho torr. Etter å ha tatt opp torva, vart to og to torvstykke sett mot kvarandre («krakka»). Når krakka var nokolunde torr, «pjuka» dei ho, dvs. la ho oppå kvarandre i mur. Då vart ho ikkje så gjennomvåt når det regna. Torva vart torka best mogleg, slik at ho skulle verta lettare å frakte heim. Under matlaging og i kalde stunder var ho eit viktig brensel.

Til slutt: Som i fjor – "alle" syns det var ein gild tur. Det kunne vært noe varmere i været, bare. Spesielt var det kjekt å se noen nye ansikter. Vi ble 43 pass. til slutt. Tau. 19.07.15 K.S.A. ref.

Kart over ruten vi reiste. Lilla piler viser ruten fra Fiskå til Borgøy. Blå piler viser ruten tilbake fra Borgøy, via Sjernerøy Marime på Bjergøy; så Aubusund via N-Hidle, Halsnøy, Randøy til Fiskå i 17-tiden.

Siden vi ikke ønsket å turen til Kvitsøy fordi vi forventet grovere sjø der, tok skipperen oss med på litt "sightseeing" på tilbakeveien fra Sjernerøy Maritime. Det gikk innom og igjennom flotte og grunne sund, så grunne at vi "klør krabben på ryggen" når båten seiler over, påstod skipperen ☺.

Fra vinduet mot høyre: Astrid og Godwin Sagård, Greta Voster. Jan Langvik sitter nærmest midtgang, så Leif Voster og så Sigrun O. Melby ved vindu.

Borgøy Sjøhus
<https://www.facebook.com/BorgoySjohus>

På vei mot Borgøy. F.h. ved vindu: Dagrun Schmidt, Tove Bjelland, Synnøve Hove

Bak: Berit F. Tveit, F.v.: Astrid Erfjord, Gerd og Einar Nessa.

Bak v. vindu: Lilly Barkve, Ola og Ingrid Lekvam. Framme v. vindu: Pål Barkve, Utne Østerhus og Else Bjørg Idsø med ryggen til.

Bak mot gang: Jens Inge Børkja, Ingve Børkja med kone Gunvor ved vindu (viser ikke). Framme v. gang: Magnar og Ingrid Engedal og Ingjerd Wågen.

Etterkommerne av Ole Olson Ritland (1808-1893) og Sarah (Siri) Jensen (1805-1887) (forts. fra Juni/Juli-2015)

Ved søking på internett etter stoff for medlemsbladet, kom jeg over en hel del historie om en familie – **familien Ritland fra Hjemlandet** som emigrerte til Amerika i 1855. Flere eldre personer i familien har fortalt om sine slektninger (på engelsk). Noe går tilbake til borgerkrigstiden. Redaktøren har vært i kontakt med den ansvarlige, John Ritland, for internett-sidenene til familien, og fikk 9. februar 2015 tillatelse fra han om at bilder og historie kan gjengis i medlemsbladet for Sons of Norway-Ryfylke Lodge 8-023.

Ref.e-mail 09.02.2015 fra: jritland@cox.net

Yes, you have my permission. Absolutely. Thanks for asking!
I should add, both my Aunt Charlotte and her husband Leonard Andersen passed away recently. Leonard was 103, and Charlotte was 99.

John
Red.anm.: Flere av de hun forteller om, er i dag (2015) dessverre døde.

Charlotte Olivia og nevøen John

I medlemsbladet for Mars skrev vi om to, Ola og Siri (Sara) Olsen fra Ritland, som flyttet med sine 7 barn til Amerika. Tre av barna døde relativt unge. I April begynte vi på historien til Charlotte Olivia (Ritland) Andersen, oldebarnet til Ola Olson Ritland og Sarah Jensen. Både Charlotte Olivia og mannen Leonard Christian Andersen døde for kort tid siden, iht. meldingen ovenfor her. Hun har skrevet så mye at red. ser seg nødt til å kutte ut en hel del.

Under linken <http://www.ritland-32nd-iowa.com/RitlandFamily/charlotteandersen3.html>
Red. har forsøkt etter beste evne å oversette til norsk.

Nedenfor forsettes Charlotte's fortelling.

Jeg ble konfirmert av Pastor H. N. Bakke og jeg elsket og æret ham virkelig som pastor. Han var en prest av den gamle skolen, grundig norsk og luthersk, streng men snill. Vi lærte katekismen vår "utenat". Konfirmasjonsdagen var som en lang gudstjeneste. Først hadde vi en offentlig avhøring. Vi stilte opp foran forsamlingen og ble spurt ut om katekismen. Vi var nervøse. Donna Danielson besvimte under ildprøven. Vi knelte ved alteret og lovet å være trofaste mot vår Herre og mester, og tjene ham. Jeg lovet oppriktig å vie mitt liv i hans tjeneste. Vi ble først samlet da gudstjenesten var over og foreldrene våre kom til oss ved alteret.

Mine foreldre var oppriktige kristne og levde ut sin tro. En gang da vi dro på en lengre tur, stoppet pappa bilen ved porten, og med hengivenhet i stemmen, ber han Herren om å være med oss. Etter at han trakk seg tilbake i Roland, kunne vi ofte finne ham i stuen, lesende i bibelen. Mamma ba vakre bønner. En gang under en familie sammenkomst, etter en lang og vakker bønn, utbrøt Stanley, "Jøss, det var en lang en".

Jeg skal fortelle deg hvordan pappa valgte ut sitt eget såkorn. Høsten valgte han noen av de beste mais aksene. Han så etter de største og de som var fylt til spissen med harde kjerner. Disse nummererte han og hang aksene med maisfrø opp på et stativ vi hadde ovenpå, inne på soverommet i sør. På slutten av vinteren strippet han av noen kjerner fra hvert kornaks og plasserte dem i små inndelte rom eller ruter i en egg kasse, mer likt en firkantet boks av tinn laget spesielt for dette formålet. Mellom hvert ble en våt klut plassert. Rutene med frø ble merket så han kunne vite hvilket aks med mais de kom fra. Kluten ble holdt våt, og etter en tid ville frøene spire og vokse. Hvis noen ikke spirte i det hele tatt, ble disse aksene ikke brukt for planting. Dermed kunne han vite hvilke frø som ville produsere. Når stativet ikke var dekket med maisaks, brukte vi det til å henge klærne på. Det var ganske skjemmende, men så hendig.

Disiplinen vi fikk, var fra mamma. Det sømmet seg ikke å gå på tvers av hennes syn, og tro du meg, vi respekterte henne. Jeg kan ikke huske pappa noensinne korrigerer meg, men jeg vet at mamma sendte meg ut til skjulestedet mitt i en treklynge for å skifte mening. Etter en stund fant jeg på den svakeste, mest spinkle unnskyldningen jeg kunne finne på. Men hvis noen andre var stygge mot oss, kunne mamma komme oss i forsvar helt instinktivt. Jeg vet hun elsket oss høyt, og jeg vet også hun ba oppriktig for sine barn og barnebarn. Jeg

vet hun elsket oss høyt, og jeg vet også hun ba oppriktig for sine barn og barnebarn. Jeg savner de bønnene.

Vi hadde alltid en hund på gården. De to som har satt seg mest fast i sinnet mitt, er Nippy og Nauvoras (de var samtidige). Raymond diktet opp det umulig navnet. Jeg kan ikke engang stave det, men uansett, de var hans hunder og han kunne kalle dem hva han ville. Nippy var en liten, kort håret svart hund; Han sov med Raymond. Nauvoras var en typisk utendørs gårds hund, men en elskelig kjøter. De fikk en trist slutt. Vi tror de ble forgiftet. Vi hadde katter, også et dusin. Men de bodde i låven. De kneget seg mot pappas føtter når han melket og han belønnet dem ofte med en stråle melk inn i den åpne munnen. Han hadde alltid en gryte med fersk melk til dem fra seperatoren. Kattene var velkomne etter som de var gode musfangere i maisfôr-kassen.

Da James og Curtis lærte å kjøre bil, holdt de oversikt over antall miles hver av dem kjørte. Første gang vi kjørte av sted uten pappa var til Bagder, og guttene kjørte. Det tok hele dagen. Turen tar nå ca. 2 timer. Vi tok en piknik lunsj langs veien ute på landet, i skyggen av et stort tre. Årevis etterpå, da vi kjørte forbi det stedet, kunne mamma si, "Det er der vi hadde utflukten vår, da vi kjørte til Bagder uten pappa." Vi leste Burma Shave annonsene og sang med en syngestemme, "27 miles til Boston butikk." Den neste mil, "26 miles til Boston butikk" og hver mil fram til Ft. Dodge, navnet til Boston butikken. Jeg forstår ikke hvordan mamma kunne holde ut alle oss 6. (forts. side 5)

CARICA

Carica AS – Cruiseeksperten

Vi har cruise over hele verden

Jakob Askelands vei 9, 4391 Sandnes
Tlf. 51 63 74 00, post@carica.no

www.carica.no - Gratis parkering

Etterkommerne av ...
(fortsettes fra side 4)

Vinteren var den tiden familien kom nærmere sammen. Og dessuten, vinter betød jul. Hvilken dyrebar tid det var. Mamma var opptatt med baking - jeg husker lefse dag og god mel lukt på kjøkkenet. Først skrubbet hun toppen på komfyren så den var skinnende ren, så ble den store runde lefsen spredd utover på toppen for å bakes akkurat passe. Krem farget med brune flekker - så god med hjemme-kjernet smør drysset med sukker. Etter at den var avkjølt, ble lefsen hard og sprø og mamma måtte lagre den med en tung vekt på den for å unngå sprekking. Før vi serverte den til julemiddag, la vi den til gjennombløtning mellom to kjøkkenhåndklær inntil den ble myk og smidig. Mamma's julebakst inkluderte også fruktkake og julebrød, fylt med sitron, rosiner og aktuelle godsaker. Vi lage ikke slike julekaker som er så populær nå.

Da jeg var liten hadde vi aldri juletre, men en gang kuttet pappa en gren av en furu og vi dekorerte den med popcorn og tranebær, snorer og ekte stearinlys. Da vi tente lysene på julaften, hadde pappa en bøtte vann lett tilgjengelig. Mamma dekorerte huset med røde papir bjeller og røde og grønne tau strukket i kryss fra hjørne til hjørne i stua. Vi syntes det så veldig festlig ut. På julaften - den mest magiske av alle netter - kledde vi oss i vårt beste. Vi har alltid hatt stekt svinekjøtt, stekt til den var knasende brun med risengrynsgrøt til dessert. Dette var en skikk fra Norge. Etter at rettene var tatt og ryddet bort, hadde vi mammas program. Pappa leste jule-evangeliet, fortalte om fødselen til Frelseren i fjerne Betlehem, og snublet over navnet "Quirinus", mye til mammas ergrelse. "Uffta!" Det var forventet at vi skulle si våre stykker, noe som gjorde oss litt flau, og vi gikk sammen om å synge (unntatt pappa som ikke kunne holde melodien) kjente kjære julesanger, håpet i hemmelighet at vi bare skulle synge ett vers av hver så vi kunne gå over til delen vi alle hadde ventet på - åpningen av gaver. Jeg kan ikke huske mye om hva vi fikk til jul, men jeg er sikker på det var undertøy, sokker, luer og votter, dessuten en bok eller en leke. Jeg husker en dukke jeg fikk jeg ett år, og mamma var oppe sent på kvelden for å lage klær for denne, etter at jeg var i sengen så det skulle bli en overraskelse.

Menyen på juledag inkluderte lefse og lutefisk, massevis av varme grønnsaker med smeltet smør, poteter, pickles, syltetøy (alt fra våre sommer kjøkkenhager og lagret i kjelleren) og hakket pai (pappa's favoritt) til dessert. Ofte hadde vi Bennies og Lewis som våre gjester og de hilste hverandre med fast håndtrykk og "Gladelig Yule." De voksne og tenåringerne spiste ved første bordsetting. Da de var så mette at de ikke kunne spise en bit mer, ble maten tatt av bordet, tallerkener vasket og bordet dekket igjen, slik at kokkene og vi barna fikk spise. Til eldre man ble, jo bedre ble sjansen for å få spise ved første bordsettingen. Pappa hjalp meg noen ganger med å smøre en rund lefse til meg, la på varm potetmos, oppå der dampende lutefisk, helte på smeltet smør, rullet dette sammen og ga alt til meg så jeg fikk spise. Ah, dette var mat for gudene. Kvinnene diskuterte oppskrifter, barn og lokal sladder mens mennene snakket om vanskelige tider, landbruk, priser og politikk. Pappa var en god republikaner, men under depresjonen snudde han og stemte for Franklin D. Roosevelt.

Da jeg ble tenåring, hadde vi noen morsomme søskenbarn julefester - vanligvis hos Bennies fordi de hadde det største huset og elektrisk lys. Et slikt selskap som skiller seg ut blant resten, er den julen Christian og Luther kom. De var så morsomme, blide og flinke. Vi spilte morsomme gammeldage spill, for eksempel, "Fløyte, fløyte". "Hvem fikk fløyten". "Svart magi", "Tre kongedømmer" og "Gi vink". Selvfølgelig, hadde vi en deilig lunsj. Jonas K. Johnsons kom - også Lewis, Olaus's, Bennies og selvfølgelig alle av oss. Det var flott! I løpet av de korte vinter dagene i januar og februar var mamma opptatt med å flikke tøy, og for en familie på, 8 var det nok av det. Jeg kan fortsatt se henne med symaskinen sitte og lappe overaller. Far reparert seletøy om vinteren. Så lenge jeg var hjemme, hadde vi ikke noen traktor men stolte på hestekrefter. En kald vinter kveld, etter andre arbeidsoppgaver, kunne han bære seletøy inn i huset så det ble varmet opp om natten så det ville bli mykt nok å jobbe med. Han lagte sin egen sterke tråd som han skulle bruke for å sy. Han tok flere fibrer av en spesiell tråd og blandet dem med svart voks til det var glatt, sterkt og skinnende. Han brukte en kraftig dor til å slå hull i skinn med så han kunne sy det sammen for hånd. Han arbeidet 2 eller 3 dager på dagtid. Seletøyet var klart for vårens arbeid. Mamma fryktet de dagene fordi han rotet til huset hennes. Jeg trodde det ganske var koselig å ha ham i huset hele dagen. Når jeg ser tilbake, virker det for meg at vi hadde mer strenge vintre med mye mer snø enn nå, men kanskje det kommer av at vi ikke var så beskyttet mot elementene som nå. Pappa brukte å komme inn og hente en tekanne med kokende vann på for å tine vannet til grisene og bryte isen på tanken på gårdsplassen så hestene kunne drikke. Vi hadde en bobslede, og det var virkelig moro å skumme over snøen. Noen ganger kunne hestene bryte gjennom den harde skaren av snø og kave i den bløte, dype snøen under. En veldig kaldt snørik dag, da jeg hadde brakkesyke (= snøferie fra skolen) krysset jeg markene til onkel Bennie bare for moro skyld. Jeg lå over hele natten og gikk hjem neste morgen. Tante Malinda holdt alltid noen guinea kyllinger. De var flekkete, hvite og grå, og hadde små hoder. Man mente at de skrek med høy hes lyd når en kylling hauk fløy over dem, dermed advarte de andre gårdsfugler om å søke dekning. Også hjemme, kan jeg fortsatt se kyllinger haste mot hønsehuset for å søke tilflukt når hønsehauker kommer nær.

Gratulerer

Vi gratulerer
så hjertelig med dagen i
August

Astrid Heggheim	01.
Marit Soppeland	01.
Jan Langvik	02.
Øystein Myhr	05.
Jens Inge Børkja	12.
Betty Speer	12.
Sigbjørn Schmidt	21.
Oddvar Sildelid	22.

På slike dager kunne naboer og slektninger besøke hverandre - frem og tilbake. Ungene lekte, eldre folk fikk besøk, og babyer ble lagt på sengen for å sove. Vi hadde alltid lunsj. Snart ville kaffen boble på kjøkkenet og smørbrød, småkaker, småkaker, pie og vanligvis gelé med bananer og ekte krem vil komme på bordet. De telte ikke kaloriene - kolesterol kjente man ikke til. De omfangsrrike figurene til bondekonene bar stille vitnesbyrd om dette.

Mamma hadde alltid bakevarer gjemt til sides - "bare i tilfelle noen kommer". Før vi dro til Bennies pleide vi å bønnfalle mamma "om ikke å snakke norsk." Vi var redd vi ikke ville forstå det og gå glipp av noe sladder om hvem som gikk sammen med hvem og hvem som var "forventet å få baby". Min far fikk den første bilen - en Chandler - da jeg var en baby. Så jeg husker ikke hest og buggy tiden. Noen ganger, på en kald søndag morgen, da bilen nektet å starte, kunne pappa helle kokende vann fra tekjelen over forgasseren. Og, hvis det ikke hjalp, slo han sammen et team av hester å trekke bilen rundt på gårdsplassen. Ved å sette bilen i gear, og langsomt slipper clutchen, hostet motoren og tøffet en motvillig start. I mellomtiden satt jeg i baksetet og ba bønnen om at den ville starte. Vi ville ikke ha noen unnskyldninger for å være hjemme fra kirken. (fortsettes n. måned)

Innsendt fra Odd Harald Olsen (1)**Aktivitetsskalendar****HISTORISKE TILBAKEBLIKK.**

Utklipp hentet fra gamle avisartikler om Norge-Amerika.
Fra 1906.

DE ROPTE HURRA VED AVREISEN!

Tusen nordmenn utvandret på to døgn.

Utvandrerfeberen herjer fremdeles langs land og strand. Verst rasser den blandt de unge, det er strøk hvor det snart bare er gamle menn, kvinner og barn tilbake. Den farlige basillen føres hit med Amerikaposten. I brevene vrimler det av dollar, farmer og god levemåte, så tennene løper i vann på folk oppe i de trange dalene og langs den karrige kyststripen, hvor det daglige brød ikke alltid erverves på den letteste vis, og hvor levemåten er ganske spartansk. - Men hva forteller disse brevene? Jo, i alminnelighet bare det som kan glede dem der hjemme. Det forteller ingen ting om de mange som forkommer derover, om alt slitet, om nøden, om fortvilelsen når alle sund synes lukket, om hjemlengselen og alt annet vondt.

1513 mennesker stod ut fjorden den 3. og 4. mai. «Hellig Olav» tok med seg 1100 og «Montebello» 400. 350 gikk ombord i Kristiansand, mens over 1000 gikk ombord i Kristiania.

FRA 1913.

EN NASJONAL BEGIVENHET -

«KRISTIANIAFJORD»'S FØRSTE NORGESFERD.

Den første norske amerikabåt, «Kristianiafjord's ankomst er blitt feiret som en nasjonal begivenhet.

Da «Kristianiafjord» kom oppover den fjorden som har gitt den navn, ble den møtt av hundrer av småbåter. Ved Tofte skjøt folk med en gammel kanon, og en hvitskjegget sjøulke fyrte av en revolver fra sin lille pram. «Oscarsborg» saluterter, og det flaggsmykkede skip svarte.

Med konge, regjering og storting ombord.

Den første ferd rundt kysten ble ikke mindre pompøs. Det var 200 gjester ombord, Kongen, regjeringen og Stortinget. By etter by hyldet «Kristianiafjord», særlig glans var det over ankomsten til Kristiansand, Stavanger, og naturligvis Bergen. Det var store kommunemiddager, og i Bergen var det festforestilling i teatret.

Ankomsten til New York.

New York 1.juli.

På grunn av dårlig vær i begynnelsen av turen kom «Kristianiafjord» så forsinket til New York at hele mottagelsen gikk i vasken. Ved 6-tiden om morgenen kom en liten deputasjon ombord, og Nationalforbundets formann, redaktør Rygg, holdt en velkomsttale. Men om mottagelsen ikke var så strålende som «Kristianiafjord» er blitt vant til, forestår det flere fester, blandt annet et friluftsmøte ombord med en mengde gjester fra det norske Amerika.

«Verdens største trådløse»

29.06.1913. Stortinget har med 99 mot 16 stemmer vedtatt marconikontrakten og bevilget 2 millioner kroner til stasjonen i Stavanger. (Regjeringen hadde enstemmig frarådet Stortinget å godta kontrakten, men likeså enstemmig hadde Jernbanekomiteen tilrådet den.) Så vil vi da få en selvstendig trådløs forbindelse med Amerika, og vårt land vil i fremtiden få innflytelse på takstene over Atlanterhavet, og fra først av være med i utviklingen av et kommunikasjonsmiddel som innebærer rike muligheter.

Aktiviteter – 2. halvår 2015 Rev. 7

14/6 – Båttur i Ryfylkebassenget m/Helgøy Skyssebåt.
Avg. Grønvik kl. 10 via Fiskå – ca. kl. 10.10
Tur på fjorden –besøk Borgøy – spasertur.
Besøk Sjernarøy Maritime – bespisning.
Tur til Kvitsøy - spasertur
Retur antas kl. 17 til Fiskå/Grønvik.
Avhenger av nok påmeldte. (=utført)

19/8 – Besøk Vigatunet v/Trygve Brandal.
Han vil fortelle om selve de restaurerte husene, om frukthagen og genbank og litt om folk/området rundt på Viga.
Medbrakt egen mat. Ta med noe å sitte på.

9/9 Medl.møte på Vaulali -
Tema: Latvia, inntrykk fra utviklinga frå vennskapskommune vart oppretta med Grobina, og fram til nå - ved Terje Borgen.
Lotteri

14/10 Medlemsmøte Vaulali.
Vi har Pot Luck – etter ønske fra medlemmer.
Tema: Historien om Stålverket på Jørpeland ved Tom Steinsvåg.
Valg av valgkomité.

11/11 Medlemsmøte på Vaulali -
Tema: Historien om Strandastøa på Tau ved Ola Strand.
Valg

9/12 Julemøte på Vaulali – Påmelding.
Tema: Utvandring frå Ryfylke til Amerika ved Trygve Brandal.
Innsetting av nytt styre.
Utlodning.

**Tilbakeblikk på møtet i Sons of Norway, Ryf. Lodge
8-023 – ons. 13. mai 2015
hos Fredrikson Silketrykk, Hjelmeland**

Det vises til referatet fra møtet i forrige blad. Der beklaget jeg at jeg ikke hadde gjort avtale med noen om å ta bilder. Heldigvis så tok Odd Harald et par bilder da Sigbjørn overrakte vimpel fra Sons til Inger Fredriksen som takk for hennes omvisning av bedriften.

Til høyre er bildet som Odd Harald tok....

Inger Fredriksen med vimpelen i hånda, sammen med Sigbjørn Schmidt.

Innsendt fra Odd Harald Olsen (2)

Presseinfo fra Vesterheim museum i USA:

Vesterheim
The National Norwegian-American
Museum & Heritage Center

<http://vesterheim.org/about/news/2015/king-olav-cadillac-returns-to-norway/>

Vesterheim Trustee Mette Bowen and AMCAR President Harry Kjensli at the unveiling

June 2015

Vesterheim is proud to return King Olav's 1951 Cadillac limousine to the people of Norway by transferring the classic one-of-a-kind vehicle into the care of the American Car Club of Norway (AMCAR). AMCAR members buy and restore vintage American cars.

King Olav V of Norway bought the Cadillac after the Second World War. It symbolized Norway's road to recovery and became the King's favorite car.

While he was still Crown Prince, King Harald V of Norway donated his father's Cadillac to the International Disabilities Foundation (IDF) to be used for fundraising for the IDF in conjunction with the Sons of Norway. The limousine appeared at various Scandinavian-American events throughout the United States before it was given to Vesterheim in 1994.

In 2013, AMCAR learned that Vesterheim owned the King's Cadillac, and the club's president, Harry Kjensli, contacted the museum regarding their interest in obtaining the car and restoring it. Norway is in the process of developing a National Motor Museum north of Lillehammer and the King's Cadillac eventually will be on permanent exhibit there along with King Olav's other limousines. "AMCAR's desire and ability to fully restore the King's Cadillac was timely and Vesterheim is happy to play a role in getting the car to its new museum home in Norway," Steve Johnson, Vesterheim's Executive Director, said.

There was an unveiling of the restored car at noon on June 6 at Akershus Fortress in Oslo, Norway, and Vesterheim Trustee Mette Bowen represented Vesterheim at the festivities.

King Harald V is the Honorary Chair of Vesterheim's Board of Trustees and has visited the museum four times. King Olav V also visited four times, and Crown Prince Haakon once.

OBS!

I "Stavanger Aftenblad" av 31. juli 2015 kunne Red. nylig lese om Kong Olav's Cadillac, da Amcar Norway Cruise 2015 gjestet Stavanger sentrum kvelden før. Der ble bilen vist fram, totaloppusset utvendig, men innvendig "luktet den fortsatt av Teddy-sigarettene kongen røykte", skriver avisen iht. programsjef Arne Ryen-Holmsen i Amcar. (bilder <http://www.e-pages.dk/aftenbladet/35546/>)

KLIPP

"Haugaland Lodge" – Juli/August 2015

forteller at 14. juni – dagen da vi i Ryf. Lodge var på båttur – var det *Cleng Peerson-marsj i Tysvær*. Fremmøte kl. 11:00 på Kårstø kai for kulturhistorisk marsj i området emigrantene som reiste med «Restauration» i 1825 kom fra.

Videre skriver bladet at det i år er 100 år siden forfatteren Alfred Hauge ble født, han skrev tre bøker om disse emigrantene og deres skjebne. Under marsjen skulle skuespiller Torfinn Nag lese fra bøkene.

I "Dalbuen Lodge" – Juni/Juli 2015 – kan vi lese:

"Takk til Leif m/hjelpere som, nesten «med livet som innsats», gjennomførte Andeløpet i elva på en glimrende måte, tross kraftig vannføring! Dere er «goe»!

Tenk, det ble solgt Andelodd for **kr. 92.000!**

Det blir et fint overskudd å dele ut i år også!"

Greetings Sons of Norway Leaders!

July Recruitment & Retention Newsletter - fra Juni/Juli minner oss alle om (til norsk av red.)

Vi er litt mer enn halvveis gjennom året, noe som betyr at vi er også halvveis gjennom 2015 rekruttering utfordring. Så, nå er en perfekt mulighet til å se på vår fremgang så langt og se hvordan det er sammenlignet med i fjor.

Før vi gjør det, kommer en kort repetisjon: 2015 rekruttering utfordringen er en ettårig konkurranse å identifisere de største og minste lodgene i hvert distrikt, som kombinerer rekruttering og bevarer innsats. Lodgen får 10 poeng for hver prosentvis økning i netto medlemskap. Så å holde på medlemmene er like viktig som å rekruttere nye.

Så, hvordan går det i 2015 i forhold til i fjor? For det første, dette år har sønner av Norge fått flere medlemmer hver måned enn i 2014. Dette er kombinert med en nedgang i medlemmer som forlater oss i 3 av 6 måneder, så langt i 2015. Sammenlagt mener man at selv om vi fortsatt mister medlemmer, er vi stadig i ferd med å lukke gapet, og går mot økende organisasjonen igjen. Dette er gode nyheter og står som en bekreftelse på at innvielse av medlemmer og lodger ikke bare bringe nye medlemmer i sønner i Norge, men gjør at de føler seg velkommen.

En annen spennende trend vi ser, er dreiningen mot yngre medlemmer. I fjor, nådde sønner av Norge en fem års topp av å ønske velkommen over 1100 nye kontingent betalende medlemmer under 55 år. I år, likevel, er vi på vei til å overgå det. Allerede i juni har vi fått mer enn 600 medlemmer fra 55 og under til å delta i organisasjonen. Selvfølgelig, inkluderer dette ikke den forventede medlemsrekruttering fra ferien, som vanligvis er sønner av Norges rekruttering periode.

Returadresse:
Jens Inge Børkja, Øvre Byrkja 33, 4130 Hjelmeland
Sendes til:

VELKOMMEN TIL MØTE ONSDAG 19. AUGUST 2015 kl. 19.00 På Vigatunet, Hjelmeland

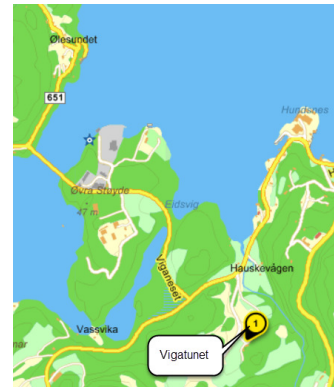
Tema: v/Trygve Brandal.

Han vil fortelle om selve de restaurerte husene, om frukthagen og genbank, og litt om folk fra området som har bodd og bor rundt på Viga.

- Ta med egen mat og drikke – og event. noe å sitte på.
- Vi kan være innendørs hvis dårlig vær. Noen sitteplasser finnes.

Velkommen til deg - og ta med venner

STYRET

 Jørpeland	 RYFYLKE Avd. JØRPELAND Bakeri tlf 51 74 72 87 Kafé tlf 51 74 64 24 Fax tlf 51 74 91 44 Brød og kaker - varmretter Åpent hverdager 08-16.30 Torsdag 08-19 Lørdag 08-15	 Tau JONSOKBERGET kafé Tlf. 51 74 24 22 Åpent hver dag fra 11-15 Middag Torsdag er lomledag Ryfylke Kafé & Konditori Avd. Jonsokberget Tlf. 51 74 24 22	 Tau Avd. TAU Tlf. 51 74 38 08 Brød og kaker Åpent hverdager 08-16 Fredag 08-17 Lørdag 09-14	 Tau TAUTUNET kafé Tlf. 51 74 23 40 Åpent hver dag 11-15 Middag Onsdag er lomledag Ryfylke Kafé & Konditori Avd. Tautunet Tlf. 51 74 23 40
--	--	--	---	--

OPPLEVELSESREISER TIL USA

SOLHEIM TOURS

Kristin og Terje Solheim

Mobil telefon: (+47) 90138683

Postadresse: Solheim Gård, 4820 Froland

E-post: tesolh2@online.no www.solheimtours.com